

BORI SE ZA SVOJU DUŠU

U svojoj priči o bogatašu, koji je nagomilao bogatstvo, Isus stavlja naglasak na bogataševu dušu (Lk 12:16-21). Bogataš je poručio svojoj duši da, nakon prekomjernog gomilanja materijalnog bogatstva, može počivati, a to isto večer Bog mu je tražio dušu. Naša je ljudska duša odraz naše kvalitete kao bića. Ona nas čini posebnima, odražava naš karakter i utječe na naš odnos s Bogom, sa samima sobom i sa bližnjima. Duh je bit čovjeka i čini ga vječnim bićem, ali duša daje čovjeku posebnost. Zato što je Adam primarno duh, njegova je duša – *živa duša*, odnosno ne može biti izbrisana iz postojanja. Duša osposobljava čovjeka da poprma, u ograničenoj formi, odlike koje karakteriziraju samog Boga, i to:

- Volja – čovjek se dušom dragovoljno odlučuje što će učiniti.
- Intelekt – ima razbor, sposobnost razumskog zaključivanja.
- Osjećaji – ima blagoslov osjećajnog proživljavanja i izražavanja osobnih i zajedničkih doživljaja.

Duša je poput projektora koji reflektira samu nutrinu ljudskog bića. Čovjekov se duh okrenuo od Boga kao izvora života, stoga je čovjekova duša postala izgubljena u potrazi za izražavanjem života. Okrenula se sistemu palog svijeta i postala svjetovna. Duša je jedan od najvećih darova koje je Bog dao čovjeku. Evo nekih Isusovih riječi o ljudskoj duši:

Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a dušu ne mogu ubiti; nego se radije bojte onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu. Mt 10:28

Ta što koristi čovjeku ako zadobije sav svijet, a dušu svoju izgubi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za dušu svoju? Mt 16:26

Ljubi Gospodina, Boga svoga, svim srcem (duhom), svom dušom svojom, svim umom svojim, svom snagom svojom. Mk 12:30

Svojom ćete postojanošću spasiti svoje duše. Lk 21:12

Isus Krist je dao svoj život za grijeh našeg srca (duha), a to je samo jedan grijeh koji se s Adama prenio na sve ljude. Taj grijeh je *pobuna* protiv Stvoritelja. Ljudi se rađaju kao buntovnici protiv Boga. Zbog pobune srca duša se okrenula tjelesnosti, odnosno, ispraznosti. Našom smo dušom počinili mnoštvo grijeha i na nju smo navukli mnoštvo grešnih i nekorisnih navika. Isus Krist je stavio svoju savršenu dušu pod patnju kako bi platio nebrojene grijeha naše duše (Iza 53:11).

Vjerujući srcem (duhom) u Isusa Krista i ispovijedajući vlastitom dušom istu vjeru bivamo nanovo rođeni i opravdani pred Bogom jer: *Vjera srca postiže pravednost, a priznanje usta spasenje. Rim 10:10*. Bog nam daje novo srce, u njega stavlja Duh svoga Sina, i oprašta nam sve grijeha naše duše. Sada nas Božja Riječ, s obzirom na neizrecivu vrijednost naše duše, upozorava da:

1. Dušu pažljivo čistimo Božjom Riječju – *Pošto ste, poslušnošću istini, očistili duše svoje... 1 Pet 1:22*
2. Čuvamo dušu od požuda koje vojuju protiv nje – *Ljubljeni, zaklinjem vas kao pridošlice i došljake da se klonite tjelesnih požuda koje vojuju protiv duše. 1 Pet2:11*

Postoje konkretne stvari u svijetu koje su od djetinjstva privlačile naše duše. Sada, kada smo rođeni od Boga, imamo snagu Duha Svetoga za borbu protiv privlačenja svjetovnih požuda. Važno je znati da se za dušu ne možemo boriti pasivnošću. Ako hoćeš izgubiti, onečistiti i zapustiti vlastitu dušu budi pasivan. Slijediti Duha Svetoga znači vršiti Isusove zapovijedi, provoditi u praksu Njegov nauk, a to je nemoguće činiti i biti pasivan u isto vrijeme. Biti pasivan znači predati se tijelu, svijetu i đavlu.

Nabrojat ćemo, ne sve, ali neke važne silnice kojima svijet tame privlači sve duše, i s kojima vjernik mora zaratiti jer one, kako kaže pismo, vojuju protiv duše.

1. Samo pravednost / Oholost

Vidiš li čovjeka koji se sam sebi mudrim čini? Znaj, i od bezumnika ima više nade nego od njega! Izr 26:12

Oholost rađa samo svađu, a mudrost je u onih koji primaju savjet. Izr 13:10

Ljudska duša se rađa kao rob oholosti, odnosno samo pravednosti. Čuvaj svoju dušu od oholosti, jer je oholost plodno tlo za svaki grijeh. Bori se protiv oholosti stalnom poniznošću pred Bogom – Stvoriteljem, od kojega smo primili milost i život, sadašnji i budući.

2. Ljutnja / Srdžba

Ljutnja je veliki izvor prljavštine za ljudsku dušu. Ona ne čini ništa dobro, već samo loše duši srdite osobe, odnosu te osobe s Bogom i odnosu s drugima. Isus Krist je ljudsku srdžbu izjednačio s ubojstvom, a Jakov kaže da srdit čovjek ne može učiniti ništa što je pravedno. *Neka svaki čovjek bude brz na slušanje, a spor na govor, spor na srdžbu, jer čovječja srdžba ne čini što je pravedno pred Bogom. Jak 1:19,20*

3. Bludnost

Bludnost, odnosno, bludna maštarenja veliki su problem i prljavština duše. Gotovo nema osobe koja se u našoj generaciji, više ili manje, nije onečistila po tom pitanju. Što se duša više valjala u velikoj ponudi bludnih i pornografskih sadržaja, više će vjernik morati uložiti napora da mu se duša potpuno pročisti i ostane čista.

Od mladenačkih požuda bježi! 2 Tim 2:22

A bludnost i svaka nečistoća ili pohlepa neka se i ne spominje među vama, kao što i dolikuje svetima. Ef 5:3

Ova vrsta prljavštine posebno iscrpljuje emotivnu snagu duše i izjalovljuje vjernika za molitvu, dok ga demoni stalno drže pod osjećajem krivice. To će tako biti sve dok vjernik ne ustane i zarati, boreći se za vlastitu dušu.

4. Ljubomora i zavist

Ako u srcu imate gorku zavist i svadljivost, ne uznosite se i ne lažite protiv istine! Nije to mudrost koja odozgor silazi, nego zemaljska, ljudska, đavolska. Ta gdje je zavist i sebičnost, ondje je nered i svako zlo djelo.

Jak 3:14-16

Kako prepoznati ovu prljavštinu? Vrlo jednostavno. Kada ne možemo s radošću sudjelovati u tuđem dobitku i napretku bilo koje vrste, ako nam se skuplja srce i sužavaju oči kada se druge hvali, duša nam je opasno zaprljana ovim zlom. Pismo upozorava da će ova prljavština navući na dušu svaku vrstu zla.

5. Lijenost / dokonost

Prolazio sam mimo polje nekog lijenčine, i mimo vinograd nekog luđaka, i gle, sve bijaše zaraslo u koprive,

i sve pokrio čkalj, i kamena ograda porušena. Vidjeh to i pohranih u srcu, promotrih i uzeh pouku: »Još malo odspavaj, još malo odrijemaj, još malo podvij ruke za počinak, i doći će tvoje siromaštvo kao skitač i oskudica kao oružanik!« Izr 24:30-34

Lijenost je veliko zlo za ljudsku dušu. Dokon čovjek je laka meta za svjetovne i isprazne misli koje vode u duhovno tupilo i razne ovisnosti. Mnogi su kršćani jednostavno lijeni i stoga duhovno pate. Ograda njihovog duhovnog života je porušena i duša je zarasla u trnje i koprive. Ako ih pitaš da sudjeluju u duhovnim aktivnostima ili će se samo okrenuti na drugu stranu, ili će te svojim riječima opeći poput koprive, ili ubosti poput trnja. Vjernik se mora boriti protiv lijenosti jer svi prirodno volimo lagan način, a kršćanski je put uzak i naporan.

6. Zle, proste i isprazne riječi

Ali što izlazi iz usta, to izlazi iz srca i to ukalja čovjeka. Mt 15:20

A svjetovne i šuplje govore izbjegavaj, jer će oni koji se njima bave tonuti u sve veću bezbožnost, a njihova će riječ izjedati oko sebe kao rak rana..... Ako se, dakle, tko očisti od tih govora bit će posuda za plemenitu upotrebu, posvećena, korisna domaćinu i prikladna za svako dobro djelo. 2 Tim 2:16,17,21

Nikakva nevaljala riječ neka ne izlazi iz vaših usta, nego samo dobra, da prema potrebi saziđu i milost iskaže slušateljima. I ne žalostite Duha Svetoga, Božjega, kojim ste opečaćeni za Dan otkupljenja! Daleko od vas svaka gorčina, i srdžba, i gnjev, i vika, i hula sa svom opakošću! Naprotiv! Budite jedni drugima dobrotivi, milosrdni; praštajte jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama oprost. Ef 4:29-32

Riječi imaju moć koja nadilazi naše razumijevanje. Isus je rekao da će ljudima suditi riječi koje su izgovarali (Mt 12:37). Proste, pakosne, isprazne, svjetovne, himbene, svadljive i druge vrste nepobožnih riječi strašna su prljavština za ljudsku dušu. Stoga se vjernik mora boriti za svoja usta, odnosno svoj govor. Ozbiljna i aktivna suradnja sa Svetim Duhom, kako bi govor duše došao pod božanski plod samokontrole, od životne je važnosti.

Nakon svega rečenog, ozbiljnije nego ikad

borimo se za svoje duše!!!